

อนุสัญญานิวยอร์ก ค.ศ. 1958

อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับนับถือและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ทำขึ้นเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 1958¹

มาตรา 1

1. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ทำขึ้นในดินแดนของรัฐหนึ่ง นอกจากรัฐที่มีการร้องขอให้ยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดเช่นนั้น และเกิดจากข้อพิพาทระหว่างบุคคล ไม่ว่าบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และอนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการซึ่งไม่ได้ถือว่าเป็นคำชี้ขาดภายในของรัฐที่มีการร้องขอให้ยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดด้วย
2. คำว่า "คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ" จะรวมทั้งคำชี้ขาดที่ทำโดยอนุญาโตตุลาการที่ตั้งขึ้นเฉพาะข้อพิพาทนั้น และคำชี้ขาดที่ทำโดยหน่วยงานอนุญาโตตุลาการถาวรซึ่งคู่พิพาทเสนอข้อพิพาทต่อหน่วยงานนั้นด้วย
3. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ หรือแจ้งการขยายตามมาตรา 10 รัฐใดๆ อาจประกาศโดยอาศัยหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติว่าจะบังคับใช้อนุสัญญานี้กับการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดที่ทำขึ้นในดินแดนของรัฐภาคีอื่นเท่านั้น และอาจประกาศว่าจะใช้บังคับอนุสัญญานี้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากนิติสัมพันธ์ไม่ว่าจะทางสัญญาหรือไม่ ซึ่งถือว่าเป็นนิติสัมพันธ์ทางพาณิชย์ภายใต้กฎหมายภายในของรัฐที่ทำคำประกาศนั้น

มาตรา 2

1. แต่ละรัฐภาคีจะยอมรับสัญญาเป็นหนังสือที่คู่พิพาทได้เสนอข้อพิพาททั้งหมดหรือบางส่วนที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจเกิดขึ้นระหว่างคู่พิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการในส่วนที่เกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะทางสัญญาหรือไม่ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถระงับได้โดยการอนุญาโตตุลาการ

¹ คำแปลฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยนางสาวสุพจี รุ่งโรจน์ และนายภฤติน ศรีรัฐ โดยเป็นส่วนหนึ่งของคำแนะนำของ ICCA ในการตีความอนุสัญญานิวยอร์ก ค.ศ.1958

*ต้นฉบับของคำแนะนำของ ICCA ในการตีความอนุสัญญานิวยอร์ก ค.ศ.1958 เป็นลิขสิทธิ์ของสภานานาชาติเพื่อการอนุญาโตตุลาการทางพาณิชย์ หรือ International Council for Commercial Arbitration (ICCA)

** สถาบันอนุญาโตตุลาการ THAC ได้เผยแพร่คำแปลอนุสัญญานิวยอร์ก ค.ศ.1958 เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเพื่อการวิจัย หรือศึกษา อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

2. คำว่า "สัญญาเป็นหนังสือ" ข้อสัญญาอนุญาตต่อตุลาการในสัญญาหลักหรือสัญญาอนุญาตต่อตุลาการที่ลงลายมือชื่อโดยคู่สัญญาหรือรวมอยู่ในเอกสารโต้ตอบทางจดหมายหรือโทรเลข

3. ในกรณีที่ต้องพิจารณาในประเด็นว่าคู่พิพาททำสัญญาที่อยู่ในความหมายของมาตรานี้หรือไม่ โดยมีคำร้องของคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง ก็ให้ศาลของรัฐภาคีสั่งให้คู่พิพาทไปใช้การอนุญาตต่อตุลาการ เว้นแต่พบว่าสัญญาเช่นนั้นเป็นโมฆะ ไม่มีผลใช้บังคับหรือไม่สามารถปฏิบัติได้

มาตรา 3

แต่ละรัฐภาคีจะยอมรับว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันและบังคับให้ตามหลักเกณฑ์วิธีพิจารณาที่กำหนดไว้ในดินแดนที่มีการร้องขอให้บังคับตามคำชี้ขาด ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดขึ้นในมาตราต่อไป ในอนุสัญญานี้

อนึ่ง เงื่อนไขสำหรับการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดต่างประเทศตามอนุสัญญานี้จะไม่เป็นภาระมากกว่าหรือเสียค่าธรรมเนียมที่สูงกว่าการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดภายในประเทศ

มาตรา 4

1. เพื่อให้ได้รับการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดตามที่ระบุไว้ในมาตราก่อน คู่พิพาทที่ร้องขอให้มีการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาด ต้องยื่นเอกสารเหล่านี้ในเวลาที่ยื่นคำร้อง

(a) ต้นฉบับคำชี้ขาดที่ถูกต้องแท้จริงหรือสำเนาที่รับรองถูกต้อง

(b) ต้นฉบับสัญญาที่อ้างถึงในมาตรา 2 หรือสำเนาที่รับรองถูกต้อง

2. กรณีที่คำชี้ขาดหรือสัญญาข้างต้นไม่ได้ทำขึ้นเป็นภาษาทางการของประเทศที่มีการร้องขอให้บังคับตามคำชี้ขาด คู่พิพาทที่ร้องขอให้ยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดต้องจัดทำคำแปลเอกสารเหล่านี้เป็นภาษาเช่นนั้น โดยคำแปลจะต้องรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้แปลที่ได้สาบานตนแล้วหรือรับรองโดยตัวแทนทางการทูตหรือกงสุล

มาตรา 5

1. การยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดอาจถูกปฏิเสธได้ โดยการร้องขอของคู่พิพาทซึ่งจะถูกบังคับตามคำชี้ขาด หากคู่พิพาทฝ่ายนั้นพิสูจน์ให้องค์กรที่มีอำนาจเห็นว่า

(a) ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับ คู่สัญญาตามสัญญาที่อ้างถึงในมาตรา 2 เป็นผู้บกพร่องในเรื่องความสามารถหรือสัญญาดังกล่าวนั้นไม่สมบูรณ์ภายใต้กฎหมายที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้หรือตามกฎหมายของประเทศที่คำชี้ขาดได้ทำขึ้น ในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงดังกล่าว หรือ

(b) คู่พิพาทซึ่งจะถูกบังคับตามคำชี้ขาดไม่ได้รับแจ้งล่วงหน้าอย่างเหมาะสมถึงการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรือกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการ หรือไม่สามารถเข้าสู่สู้คดีได้ หรือ

(c) คำชี้ขาดได้วินิจฉัยสำหรับข้อพิพาทที่ไม่ได้กำหนดไว้หรืออยู่ในเงื่อนไขที่เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หรือมีเนื้อหาบางส่วนในคำชี้ขาดที่วินิจฉัยเกินกว่าขอบเขตการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เว้นแต่ส่วนที่เกินขอบเขตนั้นสามารถแยกออกได้จากคำชี้ขาดส่วนที่อยู่ภายในขอบเขตแล้ว ก็อาจได้รับการยอมรับและบังคับได้

(d) องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการหรือกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการมิได้เป็นไปตามที่คู่พิพาทตกลงกันไว้ หรือมิได้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศที่มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกันไว้

(e) คำชี้ขาดยังไม่มีผลผูกพัน หรือได้ถูกเพิกถอน หรือระงับใช้เสียโดยศาลที่มีเขตอำนาจหรือภายใต้กฎหมายของประเทศที่ทำคำชี้ขาด

2. การยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการอาจถูกปฏิเสธได้หากองค์กรที่มีอำนาจในประเทศที่มีการร้องขอให้ยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดได้พบว่า

(a) คำชี้ขาดนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถระงับโดยการอนุญาโตตุลาการได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น หรือ

(b) การยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อนโยบายสาธารณะของประเทศนั้น

มาตรา 6

กรณีที่มีการร้องให้เพิกถอนหรือระงับใช้คำชี้ขาดต่อองค์กรที่มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 (1)(e) องค์กรที่พิจารณาคำร้องดังกล่าวอาจเลื่อนการตัดสินใจเกี่ยวกับการบังคับตามคำชี้ขาดไปได้ตามที่เห็นสมควร และในกรณีที่คู่พิพาทฝ่ายที่ร้องขอให้บังคับตามคำชี้ขาดร้องขอ องค์กรที่มีอำนาจอาจสั่งให้คู่พิพาทฝ่ายที่จะถูกบังคับวางประกันที่เหมาะสมก่อนก็ได้

มาตรา 7

1. บทบัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์ของความตกลงพหุภาคีหรือทวิภาคีว่าด้วยการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่รัฐภาคีได้ทำขึ้นและไม่ได้ทำให้คู่พิพาทเสียสิทธิที่ตนมีที่จะได้รับประโยชน์จากคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามวิธีการและขอบเขตที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือสนธิสัญญาของประเทศที่มีการร้องขอให้บังคับตามคำชี้ขาดนั้น
2. พิธีสารเจนีวาว่าด้วยข้อตกลงอนุญาโตตุลาการ ค.ศ. 1923 และอนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยการบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ค.ศ. 1927 จะสิ้นสุดการมีผลผูกพันระหว่างรัฐภาคีในส่วนที่กำลังจะมีผลผูกพันตามอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 8

1. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้ลงนามจนถึงวันที่ 31 มีนาคม 1958 สำหรับประเทศสมาชิกสหประชาชาติและประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นสมาชิก หรือกำลังจะเป็นสมาชิกของหน่วยงานเฉพาะทางของสหประชาชาติ หรือเป็นภาคี หรือกำลังจะเป็นภาคีของธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรือรัฐอื่นๆที่ได้รับคำเชิญจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ
2. อนุสัญญาฉบับนี้ต้องมีการให้สัตยาบัน และเอกสารของการให้สัตยาบันจะถูกเก็บไว้โดยเลขาธิการสหประชาชาติ

มาตรา 9

1. อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้ภาคยานุวัติสำหรับทุกรัฐที่กล่าวถึงในมาตรา 8
2. การภาคยานุวัติจะมีผลเมื่อเอกสารการภาคยานุวัติได้เก็บไว้ที่เลขาธิการสหประชาชาติ

มาตรา 10

- 1 ในเวลาที่ลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติ รัฐอาจประกาศว่าอนุสัญญาฉบับนี้จะขยายออกไปใช้กับดินแดนทั้งหมดหรือบางส่วนสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่รัฐนั้นมีความรับผิดชอบ คำประกาศดังกล่าวจะมีผลเมื่ออนุสัญญามีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น

2. ในเวลาใดๆ หลังจากนั้น การขยายดังกล่าวอาจกระทำโดยแจ้งไปที่เลขาธิการสหประชาชาติและจะมีผล 90 วัน นับแต่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแจ้งหรือนับแต่วันที่อนุสัญญาามีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น แล้วแต่เวลาใดจะช้ากว่า
3. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดินแดนที่อนุสัญญาไม่ได้ขยายไปใช้บังคับในเวลาที่ยังว่าง ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติ แต่ละรัฐที่เกี่ยวข้องต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะกำหนดขั้นตอนที่จำเป็นในการขยายการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้กับดินแดนดังกล่าว โดยความยินยอมของรัฐบาลของดินแดนนั้นๆ ทั้งนี้ กรณีที่มีความจำเป็นสำหรับเหตุผล ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา 11

ในกรณีของสหพันธรัฐหรือรัฐที่ไม่ใช่รัฐเดี่ยว ให้ใช้บทบัญญัติดังต่อไปนี้

- (a) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตราต่างๆ ในอนุสัญญานี้ซึ่งจะเข้ามาอยู่ภายในอำนาจนิติบัญญัติของสหพันธรัฐ พันธกรณีของรัฐบาลกลางในส่วนนี้จะเป็นอย่างเดียวกับพันธกรณีของรัฐภาคีที่ไม่ใช่สหพันธรัฐ
- (b) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตราต่างๆ ในอนุสัญญานี้ซึ่งจะเข้ามาอยู่ภายในอำนาจทางนิติบัญญัติของมลรัฐ หรือเมือง ซึ่งไม่ได้ถูกผูกพันให้ต้องดำเนินการทางนิติบัญญัติ ภายใต้รัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐ รัฐบาลกลางจะต้องนำเอามาตราต่างๆ เหล่านั้นพร้อมคำแนะนำในทางสนับสนุนเสนอให้หน่วยงานที่เหมาะสมของมลรัฐหรือเมืองทราบในโอกาสแรก
- (c) กรณีที่มีการร้องขอจากรัฐภาคีอื่นผ่านทางเลขาธิการสหประชาชาติ สหพันธรัฐซึ่งเป็นรัฐภาคีใน อนุสัญญานี้ ต้องยื่นถ้อยแถลงเกี่ยวกับกฎหมาย หรือทางปฏิบัติของสหพันธรัฐและองค์กรอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติบางข้อของอนุสัญญาฉบับนี้โดยแสดงถึงขอบเขตของผลการบังคับใช้บทบัญญัตินี้ดังกล่าวโดยการดำเนินการทางกฎหมายหรืออื่นๆ

มาตรา 12

1. อนุสัญญาจะมีผลในวันที่ 90 นับถัดจากวันที่มีการมอบตราสารของการให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติฉบับที่สาม
2. สำหรับรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติหลังจากมอบตราสารของการให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติฉบับที่สามแล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 90 นับถัดจากวันที่รัฐนั้นมอบตราสารของการให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติ

มาตรา 13

1. รัฐภาคีใดๆ อาจบอกเลิกอนุสัญญาโดยบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ การบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลภายในหนึ่งปีนับถัดจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการบอกกล่าวนั้น
2. รัฐใดๆ ซึ่งเคยทำคำประกาศหรือการบอกกล่าวภายใต้มาตรา 10 ในเวลาใดๆ หลังจากนั้น อาจบอกกล่าวไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อประกาศว่าอนุสัญญานี้จะสิ้นสุดการขยายการใช้บังคับกับดินแดนที่เกี่ยวข้องภายในหนึ่งปีนับถัดจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการบอกกล่าว
3. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับต่อไปกับคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดที่ได้ทำขึ้นก่อนที่การบอกเลิกจะมีผล

มาตรา 14

รัฐภาคีไม่มีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากอนุสัญญานี้ต่อรัฐภาคีอื่นๆ เว้นแต่ในส่วนที่รัฐภาคีนั้นมีความผูกพันที่จะต้องบังคับใช้อนุสัญญานี้

มาตรา 15

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งรัฐต่างๆ ตามที่กำหนดในมาตรา 8 ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (a) การลงนามและการให้สัตยาบันตาม มาตรา 8
- (b) การภาคยานุวัติตามมาตรา 9
- (c) การประกาศและการบอกกล่าว ภายใต้ มาตรา 1, 10 และ 11
- (d) วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับตามมาตรา 12
- (e) การบอกเลิกและการบอกกล่าวตามมาตรา 13

มาตรา 16

1. อนุสัญญานี้ทำเป็นภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปนซึ่งถือว่าเป็นภาษาดั้งเดิมโดยเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ที่สถานเก็บเอกสารสำคัญของสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะส่งสำเนาที่รับรองถูกต้องของอนุสัญญาให้แก่รัฐต่างๆตามที่กำหนดในมาตรา 8